

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a členov senátu JUDr. Evy Barcajovej, JUDr. Anny Elexovej, JUDr. Alžbety Dariny Michalkovej a JUDr. Petra Blaha v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ] sudkyňi Krajského súdu [REDAKOVANÉ], zastúpenou JUDr. [REDAKOVANÉ] sudkyňou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu z 15. decembra 2003, sp. zn. 2 Ds 4/03, na verejnom zasadnutí konanom 14. júna 2004, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **z a m i e t a.**

Odôvodnenie:

Disciplinárny prvostupňový senát rozhodnutím z 15. decembra 2003, sp. zn. 2 Ds 4/03 oslobodil JUDr. [REDAKOVANÉ], sudkyňu Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] spod disciplinárneho návrhu pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 a 2 Zákona o sudcoch a prísediacich, ktorého sa mala dopustiť tak, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 CbPo 1/2003 z 24. apríla 2003 zakázala [REDAKOVANÉ], vykonať akýkoľvek úkon smerujúci k nevysporiadaniu burzového obchodu s 202 000 ks zaknihovaných akcií v menovitej hodnote 1000 Sk za akciu vydaných emitentom [REDAKOVANÉ] a. s., so sídlom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], IČO: [REDAKOVANÉ] ISIN: [REDAKOVANÉ] uzatvoreného 20. marca 2003 na Burze cenných papierov Bratislava, a. s., ako anonymného obchodu pri cene 1541 Sk za akciu, najmä mu zakázala tento burzový obchod pozastaviť alebo zrušiť, a to do právoplatnosti rozhodnutia súdu o určení platnosti zmluvy o kúpe cenných papierov, na základe ktorej bol tento anonymný obchod uzavretý, čím konala v rozpore so zákonom č. 96/2002 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého má Úrad pre finančný trh právo a povinnosť vykonávať dohľad nad vymedzenou časťou finančného trhu a predmetným uznesením mu bolo

znemožnené plniť úlohy, ktoré mu zveruje a ukladá zákon, pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Vo svojom odvolaní, vychádzajúc z ust. čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a z ust. § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, poukázal na to, že postup sudcu nerešpektujúceho platné právne predpisy závažným spôsobom narušuje dôveru verejnosti v súdnu moc a je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu.

V danom prípade sudkyňa postupovala v zrejmom rozpore s platnými právnymi predpismi, konkrétne zákonom č. 96/2002 Z. z. o dohl'ade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nerešpektovala právne postavenie Úradu pre finančný trh a vydaním predbežného opatrenia uvedenému subjektu znemožnila plniť úlohy, ktoré mu zveruje a ukladá zákon. Tým, že sa pri svojom rozhodovaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia vôbec nezaoberala právnym postavením Úradu pre finančný trh a neskúmala ho, nekonala svedomito, nezaoberala sa závažnosťou svojho postupu a jeho prípadným následkom. Zároveň takýto postup sudkyne jednoznačne vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jej nezávislosti a nestrannosti pri rozhodovaní.

Podľa ministra spravodlivosti Slovenskej republiky neobstojí v tomto prípade tvrdenie, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnym názorom sudkyne a aj keby bolo nesprávne, je jeho náprava vecou riadneho odvolacieho konania. Právny názor sudcu nemožno zamieňať s jeho právnym vedomím, t. j. odbornosťou.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal rozhodnutie disciplinárneho senátu z 15. decembra 2003, sp. zn. 2 Ds 4/03 zrušiť a uznať sudkyňu JUDr. [REDAKOVANÉ] vinnou zo závažného disciplinárneho previnenia a odvolať ju z funkcie sudcu.

JUDr. [REDAKOVANÉ] sa k odvolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky vyjadrila tak, že zotrváva na doterajších prednesoch. Zástupkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] navrhla potvrdiť rozhodnutie prvostupňového súdu.

Odvolací disciplinárny senát v zmysle ust. § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich preskúmal na základe podaného odvolania napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo,

a zistil, že odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky nie je dôvodné.

Disciplinárnym previnením podľa ust. § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Závažným disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato.

Konanie uvedené v § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Nesprávne rozhodnutie sudcu vydané na základe nesprávnej právnej úvahy nie je disciplinárnym previnením sudcu.

Sudca pri rozhodovaní o veci vyslovuje svoj právny názor vyplývajúci z jeho právneho vedomia, odbornosti. V prípade pochybenia sudcu umožňuje právny poriadok Slovenskej republiky nápravu prostredníctvom systému riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Disciplinárny postih sudcov konajúcich a rozhodujúcich o veci v prvom stupni za rozhodnutie, ktoré bolo neskôr zmenené alebo zrušené súdom druhého stupňa, neguje zmysel opravných prostriedkov a vytvára tak zbytočný a nežiaduci tlak na rozhodovaciu činnosť súdov. Disciplinárna zodpovednosť by nemala slúžiť ako nástroj na nápravu nesprávnych rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Podľa § 29a ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať, a to ani po zániku ich funkcií. Rozhodovanie sudcu vo veci je výkonom súdnej moci, ktorá je budovaná na princípe nezávislosti od moci výkonnej. Vyvodzovanie disciplinárnej zodpovednosti za rozhodnutie sudcu vo veci, pokiaľ toto rozhodnutie nie je vydané vedome v rozpore s právnymi predpismi alebo v súvislosti s vedomím

porušením povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato, by bolo nezákonným zasahovaním výkonnej moci do nezávislosti súdnictva.

V konaní nebolo dokázané, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. apríla 2003, č. k. 1 CbPo 1/2003 o nariadení predbežného opatrenia bolo vydané vedome v rozpore s povinnosťou sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený ináč než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Uvedená zásada trestného konania, a teda aj disciplinárneho konania, vyplýva z čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý ustanovuje, že nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Procesné pochybenie sudcu a následné vydanie nesprávneho rozhodnutia nie je disciplinárnym previnením podľa § 116 Zákona o sudcoch a prísediacich, a teda voči sudkyňi JUDr. [REDAKOVANÉ] nemožno uplatňovať disciplinárnu zodpovednosť tak, ako je to uvedené v návrhu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací disciplinárny senát uzatvoril, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo veci samej bolo vydané v súlade so zákonom, vychádzalo z náležite zisteného skutkového stavu a správnych právnych záverov. V dôsledku toho odvolací disciplinárny senát odvolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júna 2004

JUDr. Ján Bobor, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

